

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

هه‌موو به‌ره‌هه‌می هه‌یمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

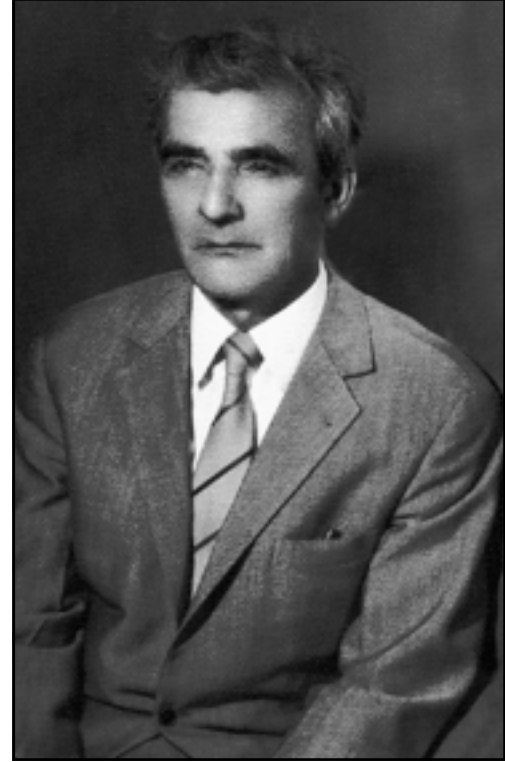
به‌سه‌رپه‌رشتیی:

به‌دران ئەحمەد عوسمان دهشتی

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
به‌سه‌رپه‌رشتیی: به‌دران ئەحمەد - عوسمان دهشتی
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۱۸۴
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئەحمەد حەبیب
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی به‌رگ: شکار شیخ عەفان نه‌قشبه‌ندی
خۆشنوووسی به‌رگ: خۆشنووس محەمه‌د زاده
پیت لێدان: ئاراس ئەکرەم

هه‌له‌گری: به‌دران ئەحمەد، عوسمان دهشتی، شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوتەر: عەزیز عەبدو‌لخالیق - دلاوه‌ر سادق
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌رحمان مه‌حمود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رپه‌رایه‌تی گشتیی رو‌شنبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره (۸۷) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناوییی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه ره قه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که دهیانگوت ئاسمانی به سه ر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راکردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به وردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیتویکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیتی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقی شیان ددها وه و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په یدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه رده شی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه لسه و راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سه ووره زرته و قه له و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیا ن هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قۆچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسه نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربیا ن له سیاسه ت ده خورا و ده میا ن له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدا ن. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازانه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه و ره ی بو ئیستیعمار په یدا کردوه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی ده رنه ده چوو و تیتی نه ده گه یستم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتو نا ی کردبوو سه رله نو ی زیندوو بکاته وه و گه و ره کانی بکاته نو که ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانا بیستی دس بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هینا وه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هینا وه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روا نه، بپاریزی.

له و سه روه بندانده دا که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی نه رته شی شاهه نشاهی و ئاغاکانیدا له ئاویلکه ی گیا ن کیتشاندن بوین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاندبوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربا یجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به ربه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتووی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گور پیتشه ی له هه موو لایه ک دا کوتابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یاننامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تاران

له موکریان و ئەولاتریش دەره پێراند و جەمهوری کوردستان دامەزرا. هێزی گەل و پێشمەرگە گەمارۆی سەقزی دا ئیتر حکومەتی تاران بە جارتیکی زرایی تۆقی و حەزبای برینداری ئیستیعمار بە تەواوی ئارووزا و گەزارەیی دەرکیتشا و ژەهری پیسی خۆی بە سەر ئیمەدا پێراند، رۆژ نەبوو پۆلیک لاو نەگیرین، نە خەرتنە بە نەدیخانەو بە یەری نە کرین بۆ پستی جەبەه، شەو نەبوو دەستە بە کی دیکە خۆ پزگار نە کەن و پەنا نە بەن بۆ کوردستانی پزگار کراو کە ئامیزی بۆ هەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و هەموو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، لەو لاشەو ئەو دەره بەگ و خاین و خۆفرۆشانەیی کە حیزب دەره تانی خەیانەت و خراپەیی لێ گرتبوون و ماوەی نە دەدان خۆینی مسکین و هەزاران چیدی بژن و ئیسیکیان بکرووسنەو بە پەلە پرورە خۆیان لە ئامیزی شاهەنشا دەهاو پست. ئەم حەمە رەزایەیی ئەمرۆ بێ شەرمانە دەلی من شای پێخواسانم و بەردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار لە سنگ دەدا، ئیستاش ئەو دەره بە گانەیی ئەو سەر دەمی خەیانەتیان بە گەل و نیشتمانی خۆیان کرد بە زەبری نوکی نیزە دە کاتە نوینەر و سە ناتوور.

بە کورتی سەقزی بوو بە کەشتی نوح و لە هەموو تۆ و تەرە مە یەکی تی خزا. چونکە تەویلەش نە ماویو جاشی تی بکری. ئاغاواتە کانیان وەک گاوو گۆل بە سەر خەلکدا بری و بە زۆری لە مالان دایان مەزاندن. خاوەن مال ناچار بوو لەو قات و قەر و گرانییە بە سامەیی کە لە کاتی شەر لە هەموو جینگایەکی بە تاییەتی لە سەقزدا هەبوو لە زاری ژن و مندالی خۆی بگریتەو و گاوو گۆلی شا دابەستی. ئەگەر ئاغا بەرچایی رۆنی کەرە و هیلکە و هەنگوین و مەربا و نیوهرۆژی چلاو کە باب و شتیوی شەوانەیی گوشت و فرووج و قە لە موون نەبوویا و شەو چە لەشی لێ برابا. خاوەن مال پێشمەرگە یا بە قەولی ئەوان «متجاسر» بوو. دەسبە جی پاپۆرتی لێ دەدرا و دەیان بەر دەپێرنا و تیرو تەسەل دەیان کوتا و سەر و گۆیلاکیان دەشکاند و زۆر جاریش بێ سەر و شوین دەچوو.

لەو سەر دەمیدا کە لە سایەیی خەباتی حیزبێکی شۆرشگێر و ئازادیخواز و زانیی و دلسۆزی پێشەو و پابەرێکی بلیمەت بە شیکێ کوردستان هەر لە بەستینی ئاراسەو تە نیزیکترین گوندی سەقزی ئازاد ببوو و گەلە کەمان لەو پەری خۆشی و ئازادی و سەر بەرزیدا دەژیا و وەک دەلێن «گورگ و مەر پیکەو ئەویان دەخواردەو» حالی خەلکی شارەکی ئیمە لە حالی کۆیلەکان گەلێک ناخۆشتر بوو. بۆیە من سەقزم نیو ناو شاری تووک لیکراو. رۆژ نەبوو دیژان، کاسب لە دوکان نە هینیتە خوارێ و بەر شەپانی نە دا یا گزیری ئاغا کە شیدە لە ئەستۆی چەند حاجی نەکا و ئاتەگی چەند مەلا نە بری. خۆ ئەو هێ راپۆتکاران و کارناسانی بیگانە دەیان کرد ئەگەر لە رووم هاتبا بیگێرمەو مچورک بە لەش

هەموو ئینسانێکی خاوەن شەرەف و بە ناموسدا دەهات.

ئێستیعمار هەمیشە لە شارەکی ئیمەو نەخشەیی روو خاندنی جەمهوری دیموکراتیکی کوردستانی دەکیتشا. چەند جار ئە تەشی شاهەنشاهی شنکلی لە خۆی دا و هێرشێ بر دە سەر سەنگەری ئازادی و، بەرەنگاری پێشمەرگەیی کورد بوو. بەلام دیتمان چۆن بە شرووی گەراپەو و رقی خۆی بە ئیمەیی بێ چەک و بێ دەره تان رشت.

داخی بە جەرگم گەندەل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سەر حکومەتی ئازەربایجان و پاش سالیکی تەو ریزی قارەمان داگیرکراو و سیتاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مەهاباد قیبلەیی ئاواتی نە تەو هێ کورد، لە هەر چوار لاو نابلوقە درا و بێ پشتیوان ماو. جا ئەمجار ئە تەشی شاهەنشاهی لە سەقزەو بەرەو مەهاباد کەوتە رێ. ئەو هێ نە دەبوو بێ، بوو. کۆمارە خۆشەو بیستە کەمان رووخوا، پێشەو مەزە کەمان بە خۆی و هاو ریتی کانیەو گیران. پیتان سەر نە بێ ئەو دەمیش یە کەم زەر یەتی جەرگەر و هەزارە کەمان کەوت و هەو ل ریزی سیدارە لە سەقزی بێ فەر چەقی.

بە یانییەکی ساردی زستانی سەقزی بوو، کاتی خەلک لە مال و دەره کەوتن چ ببین؟! کافر نە بین، دە سیدارە چە قیسیو، دە رۆلەیی نە بەز، دە قارەمانی کۆلنە دەر، دە پیای تیکۆشەری کوردیان پیو هەلا و سەرابوون، بەشی زۆری ئەم شەهیدانە لە عەشیرەتی پێشکەوتوو و نیشتمانپەرورەیی بە گزادەیی فەیزوللا بەگی بوون کە مێژوو شاهیدە ئەم عەشیرەتە لە پیکهێنانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامەزاندنی کۆماری کوردستاندا چ نەخشێکی گەرە و بەرچاوی هەبوو. لە نیو ئەم شەهیدانەدا (ئەحمەد خانی فاروقی) مەزنی بە گزادان و دوو برا نۆجوانە کەیی دە بینران کە هیندە لە مێژ نەبوو بە فیل گیرابوون و بە تاوانی کوردایەتی بێ موحاکمە و لیپرسینەو حوکمی ئیعدامیان درابوو.

ئەفسەرێک کە ئەو حوکمەیی پێ راگەیان دوون لە زۆر جیتیان و بۆ زۆر کەسی گێراو تەو: (نیو شەو، کوتوپر بە خۆم و چەند گروبان لەو ژوورەیی ئەو سێ برابانەیان تیدا بەند کردبوو و هژوور کەوتم، چرایان دایسا تە ماشام کرد ئەحمەد خان ئانیشکی داو تەو و سیغار دە کیشی و براکانی لە خوارەو بە ئە دەب لە سەر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، بە مینگە مینگ حوکمە کەم پێ راگەیانندن. پیم سەر بوو هیچیان نە بزکان، هیچیان رەنگیان نە گۆرا و، رانە چەنین. ئەحمەد خان بە شینەیی سیغارە کەیی کووژاندەو و گوتی:

«من بیرم لەو کەردبوو، ئەم رۆژم لە پێش چاو بوو و دەمزانێ لە سەر ئەم بیرو پروایەیی هەمە تووشی شتی وا دیم. بەلێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادیخوازم، من دژی ریتی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسلەتلى شومى بىگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستادا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆرى بەزەبىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھىكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىيى رېوشوئى عەشیرەتەى ناچارە وەدوای براگەورە بکەوئ و لە قسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەوھ نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپياوانە لەسەر براكانم بەدا.»

ھىشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھىە سەر بەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جىيى داخە كە لە ئاخىر ژياندا قسە لە قسەى براگەورەى خۆمدا بکەم و ئەم راستىيە بدرکىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىروپروايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نىو رىزى حىزبەوھ، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رىزى حىزبەوھ و ئەم بىروپروايەت قبوول نەكەردبايە و رىيازى شەرەف و كوردايەتەى و ئازادىخوازىت نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەوھكەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەلدەدا و قەت شوئىت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم وايە يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

ھەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلتيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراوھ كە خۆشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتەى و پياوتەى و نەترسىيە ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستووھ.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دوخابوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتەى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەوھەكانى وا دەرنى كە خوتىن لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەوھ سەرخۆ و كولى دەنەشەتەوھ و زۆر بەوقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتەرى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەوھ كە بەخەم و پەژارە و گریانەوھ كۆبوونەوھ. خەلكەكە بەدیتى ئەم خانمە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاوھ كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماوھ و وەجاغى كۆپرۆتەوھ تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەكۆژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رىيى بۆ دەكەنەوھ تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىيى بى وەك رووى داىكى خۆتان سىيى كەردوھ. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پياوانە ژيان و پياوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پياوكۆژى و خەيانەت و جاشەتەى نەكۆژران. ئىيوە لە رىگای ئازادىي مەدا، لەسەر كوردايەتەى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رىزگارى ئەم گەلە زۆرلىكراوھدا شەھىدكراون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەوھ و لىي دەچىتە پىش و سەرەخۆشى لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوھى سوپاسى بكا پى دەكەنەى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەوھ بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەوھ دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوتەنى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەلدەسوئ، مەلايەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەوھ «مامۆستا! كۆرپكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پياوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەوھ كۆرى زىر وەشان لە مردن ترساون!»

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكيتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوتندراوھتەوھ و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد»دا چاپ كراوھ.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيەكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى ھەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەوھ. خوتىن تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیب، که‌م یا زۆر سه‌روسه‌گوتی نه‌گوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌رزوین، هه‌لمه‌ن نه‌گوتاوته‌ سه‌ر مله‌ک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگرێ، بمانکوژێ، بمانکوژی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لی تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لی داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریمان کردوه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پینشی زۆردارمان گرتوه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌نه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خۆیمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جێ ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن برپوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لی برپوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌ریمان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌رین، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراپ و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌سه‌ دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌مانی بێگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوته‌وه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکه‌ران پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لی کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌ریمان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسیانه‌ پرن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکه‌راو و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ نمونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (۱۳۵۰)ی هه‌تاوی (۱۹۷۱)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاویه‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کاربایه‌کی ئازهری به‌فارسیه‌کی ناریک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و وه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای برده‌ته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکو که‌ قه‌ت نه‌سه‌کنده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیرده‌ته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشان داوه‌ له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ نمونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نجا و چوار سال له‌وه‌ی پێش (۱۳۴۰ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاویه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کاربایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (۳۶۹) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژیک شیخ‌عبدالللا (له‌ پیاوه‌ تیگه‌یشتوه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیراژیک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ‌عبدالللا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پسته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ‌عبدالللا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شتیا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشتم و گوت:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پتیبست ئاماده‌ بکه‌ین.»

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ‌عبدالللا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا که هه‌قده‌ستى کاربه‌ده‌ست و کرێکارانى چاپخانه‌که بدا، نه‌ده‌کرا له‌و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى کورده‌کان به‌ستری. چونکه سه‌رپێچی له‌ فه‌رمانى سمیتقۆ له‌و هه‌لمه‌رجیدا گالته به‌گیانی خۆکردن بوو. پاش ئەوه‌ى چهند رۆژتیک له‌و باره‌دا بی‌رم کرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ کوێ رانه‌گه‌شت. ناچار کتیبخانه و چاپخانه‌که‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆکه‌ریکم و چهند به‌له‌دى دیکه له‌ شارى وه‌ده‌ر که‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسى راکردنى خۆى ده‌کا و پێوه‌ندى به‌ئیمه‌وه نیه‌ی و له‌ ئاخى لاپه‌ره‌ى (٧٣٠) دا ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه:

(به‌لێ پاش راکردن و ئاواره‌بوونی به‌ناچارى من، سمیتقۆ ده‌ستوورى دابوو که کتیبخانه و چاپخانه‌که‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویکیشى مه‌ئموور کردبوو رۆژنامه‌ى کوردی چاپ و بلاو بکاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی نه‌یکردبوو ناپیایى به‌شیکى له‌ کتیبه به‌نرخه‌کانى کتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستا، ناوی چاپخانه‌که‌شمى گۆرپبوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «تمدن» ی فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیرهت» ی هه‌لاوه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و کوردی بلاوکردبووه که حه‌وتوى جارێک ده‌رده‌چوو. ناوی «رۆژى کورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بووه که دوايه بوته «رۆژى کورد» و ئاخى بوته «کورد».

نووسه‌ر چهند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و کیشه و کاره‌ساته‌کانى نێوخۆى ئەو سه‌رده‌مى ئێران ره‌ش کردۆته‌وه و دیسان باى داوه‌ته‌وه سه‌ر باسى سمکۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لک که به‌هیوا بوون هێزى ده‌وله‌تى سمیتقۆ رام و به‌رده‌ست بکا، که خه‌به‌رى راپه‌رپینی (لاهووتى) و کوژرانى (خالۆ قوربان) و راکردن و بلاو بوونی چریکه‌کانى ئەو و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومید بوون. له‌و لاشه‌وه کورده‌کان به‌و زال بووانه تازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاییتر بوون.

ئه‌م‌جار سمیتقۆ بیجگه له‌ بلاوکردنه‌وه‌ى رۆژنامه‌ى کوردی «کورد» له‌ ورمى رێکخراویکی بو‌وهرگرتنى گومرگیش دروست کردبوو، له‌هه‌ر شتیکی که خه‌لک له‌ ورمی‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌کانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگی ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپی به‌کوردی ده‌دانى. کوژرانى خالۆ قوربان له‌ رۆژنامه‌ى کورده‌کان، که به‌ناوی کورد چاپ کراوه و بلاو بوته‌وه، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوى ده‌که‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئەسلى پاشکۆى فارسى رۆژنامه‌که‌ى له‌ لاپه‌ره‌ى (٣٨٠) دا چاپ کردوه. ئەوه‌تا منیش ده‌یکه‌مه کوردی:

کاره‌ساتى کوژرانى خالۆ قوربان

له‌ پاشکۆى ژماره دووى رۆژنامه‌ى «کورد» چاپى ورمى «هه‌والنووسى ئیمه ده‌نووسى: کوژرانى خالۆ قوربان و شکانى له‌شکره‌که‌ى بو‌ ناگادارى خوتنه‌رانى خۆشه‌ویست پروون ده‌که‌مه‌وه. رۆژى (٢٨) ی رهمه‌زانى (١٣٤٠) له‌ کاتیکدا که له‌شکرى کورد له‌ژێر فه‌رمانده‌ی «سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى» له‌ ده‌ورویشتى گوندی «قوزلو» ی خاکی هه‌وشار خۆى بو‌ په‌لاماربرده‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌کرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژی «خالۆ قوربان» له «میانداو» هه‌ بو‌ «شاروێران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موکرى گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌جى پروو له‌ سابلاغ کراوه. شه‌وى (٢٩) ی رهمه‌زان له «بوکان» مانه‌وه، به‌یانی زوو رویشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌کان له‌ ده‌وروبه‌رى گوندی «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى کوژى راولێژ و تووێژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربرده‌ سه‌ر خالۆ قوربانیان کیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له‌ عیلى هه‌رکى، «ئه‌سکه‌نده‌رخان» له‌ خه‌لکى برادۆست «هه‌مزاغا» له‌ عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئەسه‌د» ی دێبوکرى و «سالار سه‌عید» له‌ خه‌تى «لاچین» هه‌و یچن. بریاربان دا له‌ جه‌نگه‌ى بوولیتى بانگی شێواندا، له‌ سه‌عاتى دیاریکراودا، له‌ سى لاهه په‌لامار به‌رن و ته‌قه ده‌ست پێ بکری. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئەسه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پێى بریارى گشتى له‌ تاریک و پروونى به‌یانی (٢٩) ی رهمه‌زاندا له‌سه‌ر کێوى «زاوا و بووک» را له‌شکرى خالۆ قوربانیان که له‌سه‌ر ته‌پکى «داسا مه‌جید» له‌ نێو سه‌نگه‌راندا دامه‌زراوون، دایه به‌رده‌ستریژ. له‌ هه‌ردووک لاهه شه‌ر ده‌ست پێ کرا.

سواری کورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌که درێژه‌ى بکیشى، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف کوت هه‌لیان کوتا سه‌ر له‌شکرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ ده‌ریان نان. هیندیك به‌دیل گیران. هیندیك کوژران و سواره‌کانى ئەمیر ئەسه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست که‌وت. ئەسپ و یه‌ستر و تهنه‌گیکی زۆریش گیرا. ئەمیرولعه‌شایر، ئەمیر ئەسه‌د، سالار سه‌عید له‌ پاش ئەوه‌ى له‌ کوشتن و به‌دیلگرتنى سه‌ریازه‌کانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چهند سواریکیان به‌دووى سه‌ریازه راکردوه‌کاندا نارد. بو‌خۆشبان په‌لاماریان دا قۆلێکی دیکه‌ى له‌شکرى خالۆ قوربان که له‌سه‌ر کێوى «خه‌زایی» بوون. ئەوانیش پاش ته‌قه‌یه‌کى که‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال کرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌ر هاتن کوژران و هیندیکیش به‌دیل گیران. له‌وتیش ئەسپ و تهنه‌گیکی زۆر وه‌ده‌ست که‌وت. سواره‌کانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل کوو شکه‌سته‌ى له‌شکرى ئەو دوو شوینه‌ و به‌شپه‌ره‌ی گه‌ینه‌وه ئیندرقاش ترس له‌نێو له‌شکرى

خالق قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان و ھەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گزائى. لەو شەرەدا خالق قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىساوكانى سەيد تەھا ئەفەندى (۳) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (۲) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەفەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالق قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالق قوربان زۆرىەيان گەرانەو ھە لاتى خويان و دووسەد كەسىكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنيل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» و ھەرە موكرى و ھەركەوت، بەتەواوى لەو رووداوە بى خەبەر بوو. بۆ ئەو ھە دەگەل خالق قوربان يەك بگرنەو زۆر بەفەيزەو ھە لاتى بۆكان ھات. ئەمىر ئەسەد كە ئەو خەبەرەى بىست زۆر بەپەلە خۆى گەياندە «ئەمىر ئاباد» ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنيل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرەى كوژرانى خالق قوربان و شكان و بلاوونى لەشكرەكەى دەزانى، فەيزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «ساين قەلا» دەگەرتتەو. سوارەكانى بەگزاو و سەردارى موكرى و دووويان دەكەون، ئەمىر ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگزاو. ئۆردووى ژاندارمى لەكتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو. كۆلۆنيل دەگەل پاشماو ھە لەشكرەكەى شەوانە لە كىو دىتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاو ھەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىبەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوياسە. ھىوادارم لەرىگای ھەق ناسىيەو ئەو ھەى لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دىارە ئاغاي «تەدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناو تە گۆرئ گۆشەيەك لە مەژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران رووناك بكاتەو، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر بەسەركرايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربىرى و بۆمان بگىرتتەو كە چۆن چاپخانەكەى لى موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتتەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو شەدا كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو

نىيە. ئىمەش جارئ ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو ھە بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارئ ناوگۆرى كردي. ئەو دەردەكەوى كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەرچووبى. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاو لە رۆژى (۱۲) ى شەوالى (۱۳۴۰) دا بلاو كراو تەو. ئەگەر دلنباين ھەموو جارئ لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابى، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (۲۷-۲۸) ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (۵) ى شەوال و ژمارەى سىھەمى لە (۱۲) ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتتەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو حىساب و لىكدانەو ھە دەردۆنگم:

۱- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستووە كە مامۇستا مەلا موھەمدى تورجانى يا قزلىجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزاي كورد بوو. ھىچ وئ ناچى ناوىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم» ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلباردي، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بووبى. لىرەدا دەمەوى ئەو نوكتە رووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتايبەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستيان كارەدەستانى دەولتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نىيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بووبى، دوايە ناوى گۆربى و بووبى بە «كورد».

۲- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالق قوربانى لە پاشكوى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەوخۆ نەقل كر دوو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (۲۹) ى رەمەزاندا كراو و خالق قوربان لەو رۆژەدا كوژراو. ھەرەھا ھەر لەو رىپورتاژەدا ھاتوو كە يەكەم لە سەركردەكانى شەرى دەورەى سابلاخ (ئەمىر ئەسەد) خۆى گەياندۆتە شەرى كىوى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەوى، كەواو ديارە شەرى كىوى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا رووى داو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆيە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (۵) ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەحىسابى سەردەمان دەبى لە (۵) ى شەوالدا بلاو بوويتتەو، چاپ نەكراو. مەگەر واى دانىين كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بووبى و ئەم رىپورتاژە بەتەلگراف ناردرابى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكۆيەكە لە پاشان چاپ كرابى.

۳- نەك ھەر ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږادهوستی بۆ پاش جیژن. مه گهر پیمان وا
بیت مه لا محمه ممدی تورجانی زاده ئەم ږۆژنامە ی وهک جیژنانه یه کی به نرخ پیشکەشی
نه ته وه که ی کردیت.

به ههر حال پاش ئەم لیکدانان هوه ده گه یه ئەم راستیی ه که ږۆژنامە ی کوردی چاپی
ورمیت له ناخر و ئۆخری ږه مه زان یان له هه وه ل ږۆژنه کانی شه والی (۱۳۴۰) ی کۆچیدا
بلاو بۆ ته وه. به لام جیتی داخه که نازانین چهن د ژماره ی لی ږه ږچوه و چۆن و بۆچی و
کهنگی په کی که وتوه.

نامه یه کی شه ده بی

برای زۆر به ږیز و خوشه ویستم کاک محمه ممد مه لا که ریم!

دیارییه به نرخه که ت گه یشت. مالت ئاوه دان بیت وهک مالی ویرانی منت ئاوه دان کرده وه.
دهستت نه ږزی وهک ئۆخړنت خسته نیو دل و دهروونی ئاگرینم. ههر خوش بی وهک
خوشیت هیناوه بۆ لای من.

له میژ بوو ماله که م چۆل و هۆل و بیت ههستوخوست بوو، وهک مه کۆی دزان چرای لی
نه دایسا. وهک دهروونی تاوانباران تاریک و تنوک بوو و وهک بسکی نازداران ئالۆز و
په شیتو. کهس سه رانسوی نه ده کردم. کهس ده رکی لی نه ده کرمه وه ته گهر میوانیکم هاتبا،
خه م بوو، په ژاره و که سه ر و ده رد و ژان و ئازار و خه فه تیشی به دواوه بوون. هه موو شه وم
شامی غه ریبان بوو و هه موو ږۆژ به ره به یانی له داردان. به لام له سایه ی ږه نجی زانایانه و
به فیږۆ نه چووی تۆوه دیسان شادی به مالم وه ږۆ ته وه. خه م بۆی ده ږچوه و دیزه ی ږه شم له
دوو شکاندوه. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شهنگ، شیرینی دهلال و چه له نگ که
به نازوه له سه ر ته ختی ږیز دانیشته وه و خودای جوانی وه بیږ دینیته وه. شه کهر ده بینم،
شه کهری دل ږفین و تۆیه شکین جامت شه رابی یاقوتی له سه ر دهسته و مه یگیتری کۆری
دلدارانه. ساز و ئاوازی «باربود» ی هونه رمه ندی په نجه ږهنگین له ماله که مدا دهنگ
دهداته وه، کیژه جوان و نه شمیلانه کانی ئه رمه نی و گورجی له دهستما هه لده په ږن و بیت
ده که نن. شاپووری زانا سه رگوزشته و چیرۆکی کۆنم بۆ ده گیتریته وه. دهنگی کولنگی
فه رهادی بیت موراد له گویتما ده ږرینگیته وه. نه خش و نیگاری (تاق وه سان) شویتنه واری
کۆنی ولاته که م وهک په رده ی سینمه ما به پیش چاومدا هاتوچۆ ده که ن. شه و دیز له بهر ده رکم
نیتسکه و سمکۆل دهکا و ده گورپیتن. به لام خوسره وی به پشته وه نییه تا جلیت و ته قلنه و
ږمبازی بکا. ئاخر خوسره وان ئیمه مانان ناخوینته وه و ږوو له ماله هه ژاران ناکه ن. نیزامی
و خانا به سه ر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانه وه له لای سه رووم دانیشته وون و شیعری ته ږ و
ناسکم بۆ ده خوینته وه، ته میان به فارسی ده لی:

پریدختی، پری بگذار ماهی
بزیر، مقنعه صاحب کلاهی

* سه رنج: نو سه ر له سه رتاسه ری کتیبه که یدا، ناوی (سمکۆ) به (سمیتقۆ) ده با.

روونکرده وه ی هه ندیک له و ناوانه ی له م وتاره دا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکه له نیوان سه قز و بۆکاندا.

ئه میر ئاباد: گوندیکه له لای ږۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئه میر ئه سه عد: عه لی ئاغای عه لی یار سه رۆکی عه شیره تی دیبۆکی.

ئه میرو لعه شایر: قه رهنی ئاغای مامه ش سه رۆکی عه شیره تی مامه ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه وره یه له شیمالی شاری مه هاباد، نیزیک به فه خره قا.

خالۆ قوربان: یه کیک له کورده نازاد یخوازه کانی گیلان بوو که ده گه ل کوچک خانی جه نگه لی له ږا په ږینی

جه نگه لدا هاوکاری ده کرد، دوا یه بای داوه و لای دا و بوو به ږیاوی ده له ته تی ئیران.

خه زایی: کیتوتیکه له شیمالی شاری مه هاباد هه لکه وتوه.

داسا مه جید: ته پکیکه له ږۆژه لاتی شاری مه هاباد.

ده رمان: گوندیکه له ږۆژه لاتی شاری مه هاباد.

زاوا بووک: کیتوتیکی به رز و سه خته له ږۆژه لاتی شاری مه هاباد.

سالار سه عید: عه لی به گی حه یده ری برای شاعیری ناودار عه بدوللا به گ (ئه ده ب).

سه رداری موکری: عه لی خان کوږی محمه مد حسین خانی شه هید.

سواره ی ئه حمه دی کولای ئاغای: ئاغایه کی به ناویانگی عه شیره تی مه نگوږ.

شارو ږیران: ناوچه یه کی گه وره و ږی بیت و به ره که ته له ده ورو به ری مه هاباد. که لاهه کانی دربار پاته ختی

موکریان له و ناوچه دایه.

«صاین قلعه» ساین قلعه: شاریکه له به ری هه وشار.

فه یزوللا به گی: عه شیره تیکی به ناویانگه که وتوته نیوان سه قز و بۆکان.

لاچین: گوندیکه له ږۆژه لاتی نیزیکی مه هاباد.

لاهوتی: شاعیری به ناویانگ و شوږشگیتری ئیران.

هه مزغا: برای قه رهنی ئاغای مامه ش (ئه میرو لعه شایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردیبه کهی خویمان ده لئی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ناشووب رووی ره ستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیزۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سه ننگ تا په رمه بو گوم

به لئی له ده ریای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگا و په رنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لئی
 ته مه نم له نوئی نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکای خویم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه وه خووشی و شادیبه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قویادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لئ نه گرم؟ که په نج و تیکۆشانی تو بوته
 مایه ی خووشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چا پیدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبه خانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بوو ژانده وه.

راست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بووه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بی ده سه لاتانه وه رگپردراون. ده ترسام ئه وه ش هه ر وایی. هه ر چهن
 ده مزانی «ئه وره ننگ» چاپی کردووه، هیچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کوئم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه هه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خوئی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتوویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هر چند که «لانی بعدي»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتوویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردووه و هه قم به سه ر خواوه نیبه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه وه که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره وی خانام وه گیر
 که وتووه. خه م له خویم حه رام کردووه و خه ربکی خویندنه وه ی ئه وه خوسره و و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره هه نگی
 تو بو ت کردووه و به کو مه گی ئه وه وشه فارسی و عه ره بیبانه ی خوئی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه که له مه فه هو می شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لئ ده که م. په ننگه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتری لئ رابیم. جارئ
 ناتوانم به ته واری رای خویم ده ربیرم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بوته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لئ ناوه. به راستی خانای که له شاعیریکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیو مه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لئ نه برئ، شیعر به شیعی شیرین خوسره وی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانمدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بوته وه خانای خوسره و و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بوته وه. نه که نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆییوه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فەرق له‌ نیوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نیزامی نییه و له‌ پێشیشدا گوتراوه. نیزامی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فیره‌ده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاو بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راوردم کردوون، له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نیزامیدا به‌داماو نه‌دیوه، به‌لام زمانی نیزامیم پێ په‌وانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆتندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعری نیزامیم به‌ده‌رس خۆتندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعری خانا دا دیون که له‌ شیعری نیزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئیستاش به‌شووره‌بی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نیزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعری نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نیو شیعری خانا وه‌ک ئه‌م شیعره‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصی» صیفات
جه‌ناب ئه‌قده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعری خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعری و مۆسیقایان تێدا یه‌ و شیعره‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وینه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نیزامی بۆ هۆنده‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کێشی شیعره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هینزی نییه. خانا به‌ئانقه‌ست کێشی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعری خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالی نییه و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه و روون نییه کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشی شیعری نیزامیم ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعری گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشی نیزامی بایه. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکێشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش راکێشی، ئه‌مه‌یه: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتیبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نیزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستووون
ته‌قعه‌ی قولنگش یاوا به‌گه‌ردووون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوو و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوو. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کێشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جۆره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعری خانا هه‌یه مه‌رج نییه بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

په خه به کی ترم نه مه یه سه ریاسه کانت هه به فارسی هیشتونونه، دیاره مه به ستت نه وه بووه ریز بو تیکسته که دابیتی. به لام نه و که سه ی نه و سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تو فارسی ده زانی تو خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه؟

دیاره هه دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زوریش نه مانه ت ره چاو کردووه. ده بوو کاتیک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاوکت به خوسره و شیرینه که ی نیزامیدا گیرایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی نه م شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوه ن ده سه لاتی وه ک خانا له خوړا و بی نه وه ی پیوست بی قافییه ی شایگان له کاریبیتی و شیعره که ی پی دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتووه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خورره» و «به غدا» هه له ی نه و که سه ن که کتیه که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. نه مجار ترسام و تووشی هه ره ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نکه که ی کاریکی باشه و گه لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زور باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوا پیدا پیروزیایی نه م کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادرم خزمه تی گوره تر به نه ده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

نه رکی به یان له هه لو مه رچی نیستادا

پاش برانه وه ی شه ری یه که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه له وشانی ده وه ته عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کوشان خه لکی ولاته که یان فییری ریشوینی نه وروپایی بکه ن. توند به گز ریشوینی کوندا چوون. جلوه رگی نه ته وایه تی یان له هه مو گه لانی نه م ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنیتن، خه تیان گۆری.

کاریکاتۆریکی نه و سه رده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زور سه یره. کاریکاتۆریست، زه لامیتیکی تورکی کیشاوه، پیته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیپتیکی خستوون، سه ریان له تیپه که ده ره یناوه، له وشتریکی ناون، به تیلا له وشتر پاساوه و تیپتی راخوریوه (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده رپروه، خه لکی وه پیکه نین خستووه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی نیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و نه م پیستانه شیان نارده وه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یان توانی نه و وشانه ی له م پیستانه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباوینن. پاش ماوه یه ک هه له سوور، داسووری شیتانه و ته پوتۆزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. نیستا نووسه رانی تورک به زمانیکی تیکه لا و ده نووسن. بو نمونه نه م چند دیرانه م له تازه ترین رۆژنامه کانی تورکی ده ره یناون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحدا چالیشمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سویدم عزیزم». قسه ی خو مان بی، دار و به رد گوپی که ریپ. دوور له رووی که مالیسته کانی خو پیه رست نه م دیرانه به تورکییکی زور په تی نه نووسراون! به لئ شاعیر و نووسه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لا وه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلاو بوته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگپردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په یدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

ئهوانيش پرتيكيان ته پوتۆزكرد، بهم لاهو ئهولادا ههلسووران و گيتچهليان نايهوه. بهلام فارس گوتهنى: كسى تره برايشان خرد نكرد. «كەس بە ربهی نهپيتوان»، كەس گوتهی نهدانى، كەس لاسای نهكردهوه. كەم كەس ويراى ئابرووی خۆی بهرى و ريبازى سهعدى و حافيز و نيزامى و مهلهوى بهريدا وهشويتن چهند كەسى شيت و شوورى بى مايه و سه رليشيو او بكهوى، خويان پت رانهگيرا و وهك بلقى سه ر ئاو پووچانهوه و ناويان له نيتو ناواندا نه ما.

بيستومه ئهفسهريكى سياسى راپورتىكى زۆر گرنگى به خه يالى خۆى به فارسى (سه ر) بو دوكتۆر موسه ديق نووسيوه، موسه ديق هه رچى خهريك بووه تپى نهگه يشتووه، له پهراويزى راپۆرت ته كه دا نووسيوه تى: «خواهشمندم كاملاً عربى بنويسيد».

ئىستا شاعير و نووسه رى فارسى وا هه ن بهم زمانه تپكه لاهو شاكاره ئه ده بيه كاني بيتگانه ده كه نه فارسى و بوخوشيان شاكارى تازه و نوئ و پر نرخ و جوانى ده خولقيتن و نووسه رى وهك: هيدايت، عه له وى چوبك، ئه فغانى، ساعيدى و سه مه ديان لى پهيدا ده بى و شاعيرى وهك، به هار، شه هريار، نيما، پهروين، سيمين و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپه رى كه ليتنى شاعيره گه وه ر كاني پيشوويان پر ده كه نه وه. بو ئه وهى بزنان فارسى ئه مپو چۆن ده نووسرى چاوتيك بهم چهند ديرانه ي خواره ودا بخشيتن كه له تازه ترين رۆژنامه كان ده رها تون: «تفكيك و تقسيم اراضى کشاورزى ممنوع اعلام شد».

«ماليات خريد و فروش در اراضى باير خارج از محدوده شهرى بطور تصاعدى دريافت ميشود. معاملات شرطى و رهنى زمين براى اخذ وام ساختمان يا فعاليت صنعتى از مؤسسات دولتى مجاز بلا مانع اعلام شد.»

ئهو كه سانه ي عه ره بى ده زانن به هاسانى ده توانن وشه عه ره بيه كان له نيتو ئه م ديرانه دا بدۆز نه وه. بهلام ئه گه ر فارسى نه زانن له ماناى رسته كان ناگه ن. چونكه له سه ر ريزمانى فارسى دارپتزارون و وشه عه ره بيه كانيان له نيتو خۆدا جۆش داوه.

تازه ربايجانى، ئه فغانى، پاكستانى، تاجيك، ئۆزبه كستانى و بلوچيش هه ر وا تپكه لاهو ده نووسن. عه ره بيش كورد گوتهنى «بازه ده شگرى و به ريش ده دا ئه گه ر ده به خشى و ه ريش ده گرى». زۆر ته بيه عيه هه موو گه لى دنيا ده بى ببه خشى و وه ربرى و تا بژى و نه مرى.

له م نپه ودا ته نيا ئيمه ين وهك كه لى كۆتانى له مه يدان چه قيوين، چاومان له هه وا بپوه، فيزمان ناهيتنى له كەس وه ربرىن و ئاگاشمان لى نيه عه چۆنمان لى وه رده گرن. نازانم ئه م فيز و هه وايه، ئه م به رزه ده ماخييه و ئه م له خۆبايى بوونه، له كام پله مان هه لده دتري،

نازانم كه ي سه ره نگرى ده بين؟ نازانم چمان به سه ردى نازانم بهم حاله ده گه ينه كوئ؟ هه ر ئه وه نده ده زانم زيانمان زۆر لى ده كه وئ و زۆر شتى جوانمان له كيس ده چى.

ميژووى رۆژنامه نووسى ئيمه زۆر له گه لانى ده وروبه رمان به جى نه ماوه، «كوردستان» يه كه م رۆژنامه ي كوردى كه له سالى ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلاو بوته وه فه رقيكى ئه وتوى ده گه ل رۆژنامه كاني گه لانى هاوسى و ده وروبه رماندا نيه. له سه رته تاي رۆژنامه نووسيه وه رۆژنامه نووسه كاني ئيمه ش وهك رۆژنامه كاني تورك و فارسىيان نووسيه و پيتيان شووربه ي نه بووه وشه ي بيتگانه له كاريتن.

رۆژنامه كاني سه رده مى شىخ مه حمودى نه مر كه له سايه ي رهنج و تپكوشانى لوى رۆژنامه نووسى زرينگ و پيتولى كورد كاك جه مال خه زنه داره وه سه رله نوئ ژياونه وه و ئيستا له به ر ده ستانمان، ئه و راستيه به ته واوى روون ده كه نه وه.

پيره ميژدى نه مر رۆژنامه نووسى هه ره گه وه و شاعيرى به ناويانگى كورد له «ژين و ژيان» دا ئارام و له سه ره خو گۆرانيكى باشى به سه ر نووسينى كوردى دا هيتنا. ئاگايانه و وشيارانه خه ريكي بژار كردن و خاوتنكرده وى زمانه كه مان بوو و وه ستايانه وشه ي عه ره بى و فارسى و توركى لى هه لاه واد و وشه ي ساكار و رسه نى كورى له باتى ئه وان به كار هيتنا.

گه لايىژ، گه لايىژى گه ش و به رز، به پرسنگى روون و جوانى ئاسمانى ئه ده ب و رۆژنامه نووسى كوردى رۆشن كرده وه، خه والووى راپه راندن و شوړشيتكى پيروژى ئه ده بى هه لگيرساند. ريبازيتكى راست و ره وانى گرته پيش، نووسه ر و شاعيرى پينگه ياندن و به خه لكى ناساندن و وهك دره ختپكى به به ر و سيبه ر په گاژوى كرد و وه چه ي وهك «نيشتمان» و «كوردستان» و «هه لاله» و رۆژنامه كاني ديكه ي سه رده مى كۆمارى كوردستان له مه هابادى ده ر كردن.

ناليم ئه ويش زۆر ته واو بوو، ناليم كه موكوپى نه بوو، ناليم كه ئه ويش شتى بى تامى تپدا چاپ نه ده كرا. بهلام ده توانم بليم ئه گه ر ئه و ئه ستيره گه شه وا زوو ئاوا نه ده بوو تووشى ئه و شه وه زه نگه نه ده بووين كه سه رده رى تپدا ناكري.

به داخه وه ئه و ته پ و تۆزه ي كه پاش شه رى يه كه م له توركيبا و ئيران هه ستا و له و ولا تانه خۆى نه گرت. پاش شه رى دووم رووى له كوردستانى عيراق كرد، رووى له و پارچه ي نيشتمان هه مان كرد كه تاراده يهك ده رته تانى كوردى نووسينى لى هه بوو. له و تپدا وه ستا، نه ره وى، نه ره وى و مه يى تا رۆژى رووناكى لى كردينه شه وه زه نگ. شه وه زه نكيكى تاريك و تنووك و ئه نگوست له چاو.

پیاوی بی مایه و له خوئیایی دهره تیان هیئا و قهله میان فری دا و رۆبوونه (بنووس) و پیتنوس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دهم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریه یان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ناخره که ی به ههستیاری برای بیستیاری نامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافییه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی بهراوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مهغولیان بۆ خوئیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمهتی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له لێژارد. ئیمزایان نه خویندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لێ دا.

هه رکهس له بهر خوئییه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قهله می چه پره کی داهات نووسی. بی ئه وهی ههست به به پرسی میژوویی بکا. به تایبه تی پاش ئه وهی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به نامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاده ق بکا. ناچاره ئه وهی بۆی دهنووسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لێ دهرده چی که کس نازانی چیه؟ من بهش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتتر تی دهگه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لێن: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خوئیایی دامرکاو و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوو و ئیتر نووسه ره لاوه خاوه ن به ره کان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه ناره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراون و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گوتوو، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ناقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نوی خوش بخوینمه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاوه کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خویشیان لێ ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیتش وا بزنام له (هاوکاری) دا بوو شیعیکم خوینده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابیته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاوه، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و ههست بوو. هه ر دیتیکم ده خوینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

دهمگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافییه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیتک ئاوی ساردم پی دابکه ن راجه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیژ هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی رهش ده که یین، ئاوی چاومان رۆ دهرۆی تا شیعیکی به کوردی ده لێین. بۆچی ناویانگمان له چوارچیتیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ر گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ی نه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خوینده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، ههستی توندی نه ته وایه تی و بیروپرای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه لیه کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خویره رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیو قاموسه کۆنه کاندای دۆزییه وه و نابه جی له کاریان هینان.

دیاره من پیم وای نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستدا بۆ دهرپرینی مه بهست وشه ی بیگانه له کاربیتن قیامهت راده بی، دنیا به قور ده گیر، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکه گه ره و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابی گوئ بدهینه شوینسته کانی فارسی که ده لێن کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خویه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنووسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه رگرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌پروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراپیه‌یه. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوه‌ر رووسیه‌یه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پری پیه‌که‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پینووس و بنووس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشته.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شیواو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خو‌مان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژوو به‌رن بیانوه‌ی یا نه‌یانوه‌ی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نووسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌رێژن. یا باشته‌ر بلیم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نووسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی ره‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له‌ ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له‌ وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتانوان، کارتان به‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانی راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بۆ خۆی ده‌گرێ له‌ناو ئه‌و جیهانه زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌ر نه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف تانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ دور و پشته‌ی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شیواوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تارێکم هه‌ر له‌م گۆواره خو‌شه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جوړیک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگونجی. تا ئیستا هه‌ر زامم ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بۆ نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بۆ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌ده‌ن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره ناگرین.

به‌پروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پیش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بووژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پیدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه‌ زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نووسن ئه‌رکی دووه‌میان له‌سه‌ر شان نییه. بۆ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشته. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بۆ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووه‌م ده‌بی به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه تی بکۆشین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کارین، وشه‌ی داتاشراو فری بدین. له‌به‌ر خو‌مانه‌وه وشه دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خو‌ماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پیش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خو‌مالیتره. بۆ ئه‌وه‌ی رسته‌کافان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پێویستدا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیگانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له نه‌بین که‌م بنووسین و باش بنووسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پیش ئه‌وه‌ی نووسین بۆ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خو‌په‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بۆ خه‌لک بنووسین. ئه‌وه‌ی بۆ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کراوه‌وه ناھومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدان نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌لنه‌گرین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌رهاتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لی‌زانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کراونه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرا‌ی و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لی‌قه‌وم‌واوی نا‌ی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسی‌اوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌رهاتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشت‌ر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی ب‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمندا‌لی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆزگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخ‌ه‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سریل‌اوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وا‌یه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیتمن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم رێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌ل‌ه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تت‌اح و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆپنده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زموونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و

۳- زانیان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگرتنه سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هه‌یچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جی و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشت‌ره له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی ره‌وان نانووسی، خزمه‌تی گه‌ل له‌ خزمه‌تی تاقه‌ که‌سینک چاک‌تره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالیکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملا‌یه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننیریتته ژیر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی رینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌ل‌ب‌ئیرێ و داوا له‌ زانیان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشت‌ریان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیتنیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانتریان هه‌ل‌ب‌ئیرێ.

له‌ هه‌مووان گرینگ‌تر ئەوه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه‌ جو‌ریه‌جو‌ره‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماش‌ا بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بیژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له‌ ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

کشتوکال و ملکرداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی همه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له ریزی شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمی‌ردی، جگه له زوقی شاعیری کومه‌ناس و میژووژان بوو.

له شیعیری دلداریدا که که‌می به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بی وینه‌ی، پایه به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زه‌له ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم بلیم شاگردیکی باشی ئەم قوتابخانه‌یه و، زۆر که‌متر له شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له شیعدا هه‌یه، پتشی‌نیان گوتوو‌یانه: «له شپیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی لهو ئەستیره پرتشنگدارانه‌یه که هه‌ر به‌چه‌ند چه‌رخ جارێک ناسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەما منیش بۆم هه‌یه بلیم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه شاعیری زۆر به‌رزی هه‌بوون. به‌لام هیتشتا له‌نیو کورددا شاعیریکی هه‌لنه‌که‌وتوه جیتی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دوارژدا رۆله‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره و بی وینه له‌ نامبیزی خۆیدا په‌روه‌ده بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردیکی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که قوتابخانه‌کی به‌هۆی حه‌ریق له موکریاندا بوته‌ باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له شیعیری نیشتمانی و شو‌رشگه‌په‌رانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و پرووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له مه‌لبه‌ندی موکریان شاعیریکی ناسین پتیش ئەو شیعیری نیشتمانی، ئەویش ئەوه‌نده حه‌ماسی دانا‌ب.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نوێی له ئەده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که بای داوه‌ته‌وه سه‌ر ئەده‌بی فولکلۆری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌تکیشان و ره‌نجبه‌رانی لادی شیعیری گوتوه. تیکۆشاهه ته‌عبیری ناسک و ره‌سه‌نی کوردانه له شیعیری ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا بگۆنجینی. وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌نی کوردی له کاربیتی و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شنیکی وه‌ستایانه و شاره‌زایانه بژار بکا و، وشه‌ی بیگانه و نامۆی لی ده‌رباو‌یژی و، به‌شایه‌دی هه‌موو زمانناسیک له‌م کاره به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌ره‌که‌وتوه.

ئەم شاعیره به‌رزه‌ پروای وا بوو و، بروایه‌کی راستیش بوو، که ده‌بی وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌ن له دی و له نه‌خوینده‌وار فیرین و کیشی شپیر له فولکلۆری کۆن وه‌رگین و ته‌عبیر

و ئەزمونی کوردانه به‌کاربیین. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه بیگانانه‌ی له کۆنه‌وه له کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نه‌خوینده‌وار تییان ده‌گا تازه بوونه کوردی و هه‌ق نییه بیانگۆرین یا وه‌دیه‌یان نیین. ئەو دۆژمنی بی نامانی وشه داتاشینی ناشیانه بوو و ئەو ناشیانه‌ی له خۆه نه‌زانانه، وشه داده‌تاشن به‌دۆژمنی زمانی کوردی ده‌ناسی. له‌م ناخرا‌نه‌دا که هیتشتا ما‌بوو و وشه داتاشین ببووه باو. بۆ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که وشه‌یه‌کی داتاشراوی ناره‌سه‌نی نیشان بده‌ی و بۆ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی بۆ بدۆژیه‌وه. ته‌نیا ره‌خه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه لیتی ده‌گیرێ ئەوه‌یه که هه‌ر له له‌هجه‌ی موکریاندا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قاموسیکی کوردی که‌متر ناگای له وشه جوان و ره‌سه‌نه‌کانی شیوه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له کوردستانی ئیران به‌تایبه‌تی له موکریاندا شاعیری ئەوتۆی پیگه‌یان‌دن که زۆریان به‌مامۆستای گه‌وره ناسراون و له مامۆستاکه‌یان تی په‌راندوه. به‌لام هه‌قی مامۆستایی به‌سه‌ریانه‌وه هه‌یه، چونکه ئەگه‌ر ئەو ئەم ریتچکه‌ی نه‌شکاندبان دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ریتبازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره شاعیرانه ده‌رۆیشتن که له‌باری زمانه‌وه پرن له وشه و ته‌عبیری بیگانه. دیاره کارم به‌په‌له‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی ئەو نه‌داوه به‌لکه‌ مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ئەوان بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ولتیکی ئەوتۆیان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه له ژيان‌دنه‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خشیکی دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا رادیۆ چه‌په‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگه‌په‌رانی نا‌پوخت و دزیو و وشه داتاشه‌کانی شارنشین و خۆپه‌رست، به‌داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و ناره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا شپیرتی و شپیره نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی کوردی کرد. ئیستاش له موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری وا هه‌ن ریتبازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه و په‌رهبان پی داوه. ئەوه‌ش چه‌ند نمونه له جو‌زه‌کانی شیعیری ئەم شاعیره که پیم وایه ناته‌واویان تیدا هه‌یه. به‌لام له دوور ولات هه‌ر ئەوه‌نده‌م بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای رۆژتیک که دیوانی ته‌واوی چاپ بکری.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئیمه له شاخان میسالی دیو

بیین و بچین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خینو

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخانە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە ماڵ
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپری رەش، کچی دزیو
 بۆ ئاسمان دەرۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتمانی گاهی مە، سەنعانە وەرد و شیو
 رەشمالە ماڵ و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێتێ پر لە زێر و زێو
 ھەر میللە تێک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردێک کە سەر ھەلێنێ دەلێن بۆتە سەربزیو
 بۆ چمانە ماڵ و سەر کە لە سەر سەرورەری نەچی
 کوپر نابی قەت بترسی لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا رۆژی غیڕەتە
 دەسەدەنە خەنجەرەن و پیاوانە وەرنە نیو
 سەرچوونی تەخت رۆینی سەرداری پێ دەوئ
 خۆشیمە لەو شەھادەتی شیخانە نیو بەنیو
 فیکری لە حالی خۆکەن و بگرن بەحالی خۆ
 شاھان بەمەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پتی نەجاتی وەتەن با بەنیتر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پتی وەتەن خەمی دەرکردن و جنیو

ئەمە نموونەی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانە یەتی و دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ناشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە ی مەسەلە ی کورد گە یشتوو و ناگای لە فیتل و
 دەھۆی دوزنمان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. ئامۆژگارییەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی پەرورەری خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپتیک، چەند خزمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزا دە ی فەیزوللا بەگی لە پیناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی نازادیی گەلی کورد. ئەمەش نموونە
 شیعری ئاشقانە و دلدارێ سەیفە و دیارنییە کە ی گوتراوە، شیعەرناس دەزانێ چەن
 ورده کاری شاعیرانە ی تیدا بە کار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تیدایە و
 قافیە بەکی ھەلێژاردوو وەک قافیە ی شیعەرە نیشتمانییە کە ی رەنگبێ پیش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لێ نەدا بن.

داوھلی دل

دایم دلەم بە نالە و زاری و فیغان دەلێ:
 خۆش بەو شەو کە رۆژی روخی دل بەرم ھەلێ
 زولفت وەلادە رووت بنوێنە با دەفەعیە
 شەو رابری، ستارە نەمیئێ، قەمەر ھەلێ
 تفلێ دلەم گرووی شە کەری لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو ھە بیخە باخەلێ
 بەو زولفی میروەحەت مە کە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفلێکە دل زەعیف و دەترسی لە داوھلێ
 ئەو قافیەت بەسانی دلێ موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلێ، مەلێ

شاکاری ھەرە بەناویانگی سەیفی قازی بەلکو یەکیک لە شاکارەکانی شیعری کوردی
 پارچە شیعری زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگەر، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. مامۆستا لەم شیعردا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژبانی لادێ نشین و ئاژەلدار و زەحمەتکیشانی کورد کیشاوە کە بێگومان بێ
 وێنە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراوە و فەرھەنگۆکیکە لە
 وشە ی رەسەن و پاکێ کوردی، پرە لە ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیشان و دینشینیانی کورد. وردبوونەو لەم شیعەرە بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌لپه‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاهه و شینی ده‌گه‌ل گه‌پراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردوه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قهرانیکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بیللیان له‌ بن مێچ چه‌قاندوه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌ینام
فرمیسکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گه‌یر
دنیا م لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
تا ناهومه‌ید بووم له‌ هاتنی زووت
جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
به‌ته‌رزه و به‌فهر و باران و هه‌وری
هه‌ردیش له‌بۆ من هه‌ینده‌ی قور پێوا
به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شیاوا
گیاوگۆلی مێرگان بۆم سیسو زه‌رد بوون
بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاوده‌رد بوون
شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
هه‌وریش نا له‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چهری
بزن و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هه‌یزی له‌ ترسی سه‌رما
پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
نایه و نه‌یانما هه‌یالانه و هه‌یلکه
له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
سپرووش له‌ سپره و فیه‌ته و چه‌ق چه‌قی
پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
دورنای چۆمه‌تاوان زورنای لێ دره‌
له‌ درزی ئه‌رزی هه‌ویرده دامان
بێ هۆش بوونه‌وه سپروون له‌ سه‌رمان
وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
بۆق که‌ ده‌ی قهراند ده‌ویی کرده‌وه
که‌هه‌ریش زه‌پینی له‌بیه‌ر برده‌وه
مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلی وه‌پرووی کرد
ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
لال بم نابینم له‌ چیا و له‌ پازان
سه‌یره‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان ههر سهه مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پووشی داپوشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سهه بری
 سهه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران رۆیی گابوره
 رۆژ هه تا شه وی گه وره و بچووکیان
 خیزانی مالتی گه وره کچ بووکیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه ونه می گول تارهق دهر دین
 تارهق له هه نیان به ریز بژمی ره
 کئی دی له ئاسمان به رۆژ ئه ستیره
 له دهوری سهه ریان ده سرۆکهی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهه پیلان ده سرۆکهی نویشی
 که ره هه وری گرت له دهوری رۆژی
 ده سمالتی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاولاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار ده خشان
 رهش بوون وهک شه وه به رۆژ دهره و شان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکه نین
 بو چینه وه که له کهی ده کهن
 پۆلی که وانن که چینهی ده کهن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهه شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکری نادرئ زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیبری
 نه مه ر ماستی ما، نه مانگا شیبری
 لۆک چه مبه ری بوو، ماین مشمشه
 گا گوئ ره په ی گرت گامیش خشخشه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 وشتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهه شه وینئ
 میگه لی چیشتاو له کوئ ده نوینئ؟
 کوان شه نگه بیبری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان به ری به یانان؟
 قوئیان هه لده کهن ده لئی بلووره
 سینگیان دهرده خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به رۆکیان که دین دهر دین
 مانگ له ئاسمانئ بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده کهن به لادا
 رۆژ هه وری له سهه رووی خووی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان
 کئی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سهه رخیلی کوردان؟
 له «قوله سه نی» را بچیته کویتستان

له كوتيه (تاغي) نه چادري جواني؟
تيپ تپ ميواني سهر سفره و خواني
كواني سهد سهد نه مهردى رهشيد
بو (ماين بلاغي) بچي به ته مهيد
ديهات ليكي دهى چادر و هوياني
گير ناكه وي روڼ بو چه وره ساني
وه گير ناكه وي، ماست بو هه وي
دوى هه لگي پيه وه يا بيكوليني
په نير بوه ئيكسير شير ناوى حيات
هر وهك نه سكه ندر كه وتينه زولمات
شه مال و زريان دايم شه ريانه
ئاغاهت شرن كرمانج قريانه
زستاني نه مسال دياره پينج مانگه
كا و گيا و مهري، پرا له دانگه
ته ويله و هوڻ و هويان هه لوه شان
پووش و قاميش و ئالاش دهر كشان
دران به گاران وهك وينجهى نوخشان
خرانه به رمه پرا له دانگه و هوشان
كرمانج دهولته تي پرا و پاتال بوو
كوچى دئ به ديتي به مانگ و سال بوو
نه ويش له دوس چوو هينده كوچ مه كه
كاي سهر و نوي كهن جووتى زور بكه
حاسلتي عومر و له زور و كه مي
داتان به كا و گيا له نيو عه جه مي
پتي كاكيشاني وهك كه هكه شانه
قه تاري وشتر وهك نه ستيرانه

كاي زهره و رزيو وهك ليهره سووره
وينجهى رهش و شين پيستي سه مووره
قيمه تي كايه وهك كاره بايه
بوته قووتى رووح وينجهى سه حرايه
باخان دابنين داران بنيژن
نه جيب و نه سل و كوڼ و له ميژن
حه يفه ميلله تي شهش هه زار سال بي
نو كه ري مالان رووت و ره جال بي
نو كه ري مالان عه يبه له بو مه
كوڻان هه لگرين به كوڻمه كوڻمه
چيدى دوزمنان به خو خوش مه كه
بو بووزوو و كه په نك بالا پوش مه كه
تاكه ي له دهر كان كز و داماو بين
بي مه زن و گه وره و سهر بي كلاو بين
هر كهس ئاره زوى مالانى هه بي
وه جاغي كووتر بي مندالى نه بي
نهو به دبه ختيه ي له كورد رووى دابوو
له بهر نه خويندن كوڻيان ساوابوو
واجبه خويندن بو دنيا و ديني
پيغه مبه ر فه رموى بوچوونه چيني
به كوته و شانامان ميللهت ده مين
به مير و مه زنان شان ده شه كين
دهردى دل ده كه م كورت و كرمانجي
حه سه ن كرمانجي چت له ديلمانجي؟

خوسره و جوانه گا بوري مردار بوو
خواردنى فريزوو و گه لاي بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گيان شينيان دهگيپرا
سالج و قادريان دهسه‌ر دهگيپرا
كه‌ره بوزيشيان له‌سه‌ر وه‌ستايه
كو‌لى گريانيان له‌ئوكى دايه
تازه مالاانى تو داخوا چوئن
ئه‌وانيش خه‌ريك فريزوو و كا كوئن
دل‌ت تنگ نه‌بي تف‌اقت هه‌بي
ئه‌وى تو نه‌بي ياخوا هه‌ر نه‌بي
عومه‌ر و عوسمان بووبه‌كرى نازدار
به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار يار
جيژنى قوربانه خوم قوربان ده‌كه‌م
خوم به‌قوربانى عه‌زىز گيان ده‌كه‌م
تاريخ هه‌زار و سى سه‌ده و دوازده
بيستى فه‌روه‌دين داد و بي‌داده

حاجى قادرى شوڤشگير

ژيان ناپسيته‌وه، ته‌بيعه‌ت ئه‌ستيور نابى، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دووى يه‌كددا
ريچكه ده‌به‌ستن. زور ئه‌حمه‌د، چاو ده‌كه‌نه‌وه، ده‌گه‌نى، ژن ديتن و ده‌بنه باوك. زور فاتى
به‌خودا ديتن، به‌بووك ده‌چن و زگ ده‌كه‌ن. زور قادر له‌دايك ده‌بن، په‌ره‌وازه ده‌بن، پير
ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام كه‌م قادر به‌حاجى قادرى كو‌بى ده‌بن، بوونه حاجى قادرى كو‌بى هه‌ر
وا سووك و هاسان نييه. به‌خو هه‌لمساندن، با فيشكردن و له‌خوبايييون پي‌ك نايه،
به‌چهند دتر نووسين، چهند قسه‌كردن و چهند شيعر گوتن ته‌واو نابى. فيداكارى، گيانبازى
و له‌خوبووردنى ده‌وى. ده‌س له‌خو به‌ردان ده‌گه‌ل سوپرى و تالى راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختى و
به‌ره‌نگاربوونى ده‌وى. پيويستى به‌چاوى نه‌ترس و كو‌لنه‌دان و نه‌به‌زين هه‌يه.

حاجى قادر مه‌لايه‌كى زانا و شاعيريكى ناسك خه‌يال بووه. ئه‌گه‌ر نيشتمانپه‌روه‌ريكى
وا دل‌سوژ و راست و تي‌كو‌شه‌ريكى وا گه‌رم و گو‌ر و نازاديخوازيكى وا كو‌لنه‌ده‌ر و
نه‌به‌زىش نه‌بوويايه و له‌گوشه‌ى مزگه‌وتتيك يا كو‌نجى خانه‌قايه‌ك ده‌رسى گو‌تباوه و نو‌يژ و
تاعه‌تى خو‌ى كردبايه و چهند غه‌زه‌ليكى كوردى له‌پاش به‌جيمايه. ديسان ره‌نگ بو له‌نيو
نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌ى ناوبانگى بكردبايه. - بو‌ئى و امان كه‌من- به‌لام خو‌شه‌ويستى حاجى
هه‌ر له‌به‌ر زانايى و شاعيري نييه. حاجى كوردپي‌كى پاك، تي‌كو‌شه‌ريكى چاك،
ره‌خنه‌گريكى نازا و بي‌باك بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زيوه، ناهومي‌د نه‌بووه، ماندوويى
نه‌زانپوه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئيمانى ته‌واوى به‌م شيعره به‌رزهى خو‌ى بووه كه‌ ده‌لي:

مه‌رگ و ژين ميسلى سيبه‌ر و تاوه

ئه‌وى باقى بميني هه‌ر ناوه

حاجى له‌قوولايى دل‌ه‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌شويستووه و نيشتمانه‌كه‌ى په‌رستووه. شاره‌زاي
ميژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بي به‌شى و چاره‌په‌شى نه‌ته‌وه‌ى
زورلي‌كراوى كورد كردووه. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زه‌ل و ترسه‌نو‌ك نه‌بووه، گه‌ريده و كارامه و
نازابووه و هيتز و تواناي خو‌ى بو‌نازادى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ته‌رخان كردووه.

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه، كو‌مه‌لى خو‌ى باش ناسيووه، كه‌م و كورپيه‌كاني به‌چاوى
خو‌ى ديوه، له‌ده‌رد و نازاره‌كاني گه‌يشتووه و نه‌ك هه‌ر ده‌رمانى بو‌دو‌زبوته‌وه به‌لكو
زانايانه و نازايانه باسكى له‌تيماركردن و چاركردن هه‌لكردووه.

حاجی له و رېنگا پر خه تهرده دا، بهره و نه و نامانجه بهرزه رویشتووه. هه موو رهنج و کویره و هری و تال و سوپری و گیروگرفتییکی به گیان و دل قبول کردووه. نه وه ستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردووه و له داوه لیک نه پیرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداو یک چۆکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شبر و شه کر په روره نه کراوه، له سه ر دۆشه گی په ری قوو پی نه گه یشتووه، به هژاری و نه داری و به هه تپوی و هه ناسه ساردی گه وره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی و هه دووی خویندن و فیروبون و خو پینگه یانندن که وتووه و ده لئ:

به بیرت دئ زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانییکی واقعی، رابه ریکی زانا و مه زن و رووناکبیریکی شویشگیپر و به جه رگ بووه، نه و ویستوو یه تی شویشگی قوولی سیاسی و کومه لایه تی و نابوری و فره هه نگی له کوردستان به ریا بکا. نه ته وه که ی له ژیرده سستی و کوبله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نه و ویستوو یه تی بو به جینگه یانندی نه و نامانجه ی خوئی له هیتز و توانای هه موو توپژ و چینه کانی کومه ل که لک و ره بگری.

حاجی بروای ته وای به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکی دیوبه تی کورد له و مافه ره وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به ینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هۆی نه م بی به شبیه ی زانبوه و رېنگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هه ره زۆری لیتفه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبیه. وای گوتووه:

تا ریک نه که ون قه بیلی نه کراد

هه ر وا ده بنه خه رابه ئاباد

نه نوعی میلله ل له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوو یه تی پی به پیتی شویشی سیاسی و جوولانه وه ی رزگاربخوازی، شویشی کومه لایه تیش ده س پی بگری. کۆت و زنجیره کان بیسین، ریشوینه کۆن و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وه ک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردراره ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کوبله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه ده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلئ باشه؟:

بوچی فه رموو یه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چییه؟

گه ر مه لا نه هی فه رموو دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمانپه رهر، حاجی تیکۆشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و تووریدی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نۆزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی درۆزن و ده سبر و سو فی و ده رویشی بیتکاره و خو پری و ره مال و مارگری ته وه زه ل و مفته خو رگرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه وه یان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکی کورد له زۆر شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وه ک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیتم بلین نه فعیان چییه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مه به لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سو فی بلئ به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ر نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بەروونى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بىروبوياى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پىششىناني باش وەرگرتوو: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە بەتەعبىرتكى دىكە خستوو يەتە ناو شىعەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نووتى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسەين و حەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى و پىراى نىشاندانى رىگاي شۆرشى سياسى و کۆمەلەيەتى، رىگاي شۆرشى
ئابوريشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشکەوتوو کەى نىشان داو
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىعەرى خوارەو دەدا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى کەم زاناي
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنبا نىبە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بيت و لىمبون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتون
لە ئىبە کامتان بوو؟ يەك دوو جار پىک
بکاتە کيسە يەك ياخۆ خەرار پىک

دو پىي لىدا لە کۆلا مىسلى دۆشاو
وەکو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەر ناو
وہيا پىي نىتراروہ چەند نەمام پىک
لە نارنج و تورنج و چەند مەقام پىک
بزنانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگاي ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو و دىمى ئىبە کىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل کان
گەمەتان زىرە، حەتتا زىوہ، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئى و نەوت و گوگرد
لە کىيوى ئىبەدا کۆيە وەکو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
بەدەردىكى کوشندە زانبوو. تەنانەت خویندنى کۆنیشى بەدەل نەبوو و پەخنەى لى گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاکى خنکا لە بەحرى وشكى ھەوا
سەنعەتى فيرنەبوون لەپاش تەحسىل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نىياز
ئاوروپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىشىلى لە ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

حاجى زۆر بەدرىژى و روونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆ نمونەى زالبونى نوئى بەسەركۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديە خاك

لەم شىعرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئندەوئى كتيبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پيئىگە ياندى خۆى بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئندەوئى و ئاگای لە وەزعى جيهان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتېكى سەيرە. بەداخوئى ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وئىنەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دواييدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆل»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكيەك لە رۆلەى شىرپن توورە دەبئى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنئى كە مندالى خۆيان نائىرنە مەكتەب و باسى
بيئگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئندن دەنئىن تا لە ئەنجامدا ببە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئاميرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتيوانى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگرىتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجئى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھيتتەوئى:

وەك مريشكى كە ئەقلى نەبھيتئى
بىتوو جووجكەى مراوى ھەلبىتئى

وەك بگاتە كە نارى جوگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بمرى جووجەلەيەك
جىئى ئەمى وشكە، جىئى ئەوى ئاوە
تيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بيئانەى كە شىعر و بەيتى كورديان داناوہ زۆر خۆشويستوون و
رئىزى لئى ناون و پيئى ھەلگوتوون:

دوو عەلبن شاعىرن وەكو حەسان
بەردەشان و حەريە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپيئش چاو سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بئى غىرەتبن و بئى عارىن
ئەوى نەخويئندوئى لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلورى كوردى داناوہ. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئىنەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەوہ.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانىوہ و لە نىوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناوہ و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناوئى بن
شىعەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسيوہ باسى
مىكروپ دەكا. ئەوہ لە زەمانىك دايە كە دەزمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بووہ.

حاجى قادر لە قوولايى دليوہ ئيمانى بەدئىموكراسى ھەبووہ. باسى دئىموكراسى لە ولاتە
پيشكەوتووہكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ رۆژتيك رېژىميكى ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوه که ی ئه و، دابه زری:

له ته گبیری ئومووری ملکی خو بان
شهریکن پینه دۆز و شوان و گاو ان
له جۆشین و خرۆشین پووره ههنگن
به من چی کافرن یاخو فه رهنگن

وا دیاره حاجی له باره ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئه وه بۆ من گه لێک جیبی رامان و بیرکردنه وه یه. ئایا نووسینه کانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بی ره کانی ئه وان له و سه رده مه دا به زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی که حاجی له و سییانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کراون؟ یا حاجی به پیری فیری زمانی دیکه ش بووه. هیچ کام له م دوو شکانه دوورن. چونکه ئه سته مبول له و کاته دا ناوه ندی رۆشن بیری رۆژه لات بووه. ئه م شیعرا نه ی خواره وه ته ماشاکه ن تا ئیوه ش وه ک من بکه ونه دوو دل بیه وه:

وه کو بیستوو مه بۆ ده فعی مه سائب
وه های ته گبیر کرد ئه و فکری سائب
هه موو گه و ره ی ویلا یه ت بینه ئه حباب
وه کو شه خسیکی واحید بن له هه ر باب
هه موویان بینه یه ک ته علیم و نووسین
وه یه ک به رگ و زمان و په سم و ئایین

ئایا ئه م که سانه ی حاجی به شاعیریکی ناسیونالیستی توند دهناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی له و شیعرا نه، ناکه ن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وربا و بیرتیژ و دووربین بووه دووری بیرکردۆته وه و باش له مه سائیل گه ییوه. فکری زۆر له پیش خه لکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سه لماندنی قسه که م ده بی گه لێک بگه ریمه وه دوا وه و لاپه رتیک له میترووی خوتناوی نه ته وه که مان هه لبه ده مه وه.

وه ک ده زانین له ساله کانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ته بایی نیوان ئیمپریالیسته کان شه رتیک جیهانی گه و ره و مال و ویرانه کهری هه لگیرساند. پریشکی ئاگری بی ئامانی شه ر که وته کوردستانی خۆشه ویستیش و ولاته که مان بوو به مه یدانێ شه ری نیوان ته زاریزمی رووسیا و داگیرکهری عوسمانی له لایه که وه و ئیمپریالیزمی فیلاوی ئینگلیس و عوسمانی له لایه کی تره وه.

عوسمانییه کان که دۆست و هاو په یمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به ئاشکراییی بۆ

قازانجی ئه وان به شه رده هاتن. ئه و شه ره یان ناو نابوو «خه زا» و به بیانوی دینه وه شیخ و مه لا و مه زنه کانی کوردستانیان فریو دا و کرده نوکه ری بی جیره و مواجیبی خو بان. له و شه ره دا ولاته که مان سووتا و خاپوورکرا. نه ته وه که مان قه بوو و له برسان مرد و گه و ره ترین زبانی میترووییمان پیگه یشت.

ته نیا له موکریان چند که س به رابه ری سه رداری موکری و شیخ بابا نه چوونه ژیر باری پروپاگه ندا و درۆ و ده له سه ی عوسمانی، سه رداری موکری «حه مه حوسین خان» که نیسه ت به زه مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خوتنده وار بووه. له مه سه له که گه یشتوو و زانیویه تی «شه ر له سه ر لیفه ی مه لایه» نه ک له سه ر دینی ئیسلام و ویستوو یه تی ئه و نه ده ی بۆی ده کری نه ته وه که ی بی لایه ن به یلایته وه. به لام ئاله لگرانی ئیسلام و خه زا که ره کانی عوسمانی، ئه و و شیخ بابا و حه مه خانی بانی و سه یفه دین خانی سه قزیان به و تاوانه ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نه مر، حاجی زانا و پیشکه وتوو که له و سه رده مه دا ئیسک و پرووسکیشی رزیون چند له وه ی پیشدا له فیل و ته له که و خراپه ی خه لیفه کانی عوسمانی گه یشتوو که ده لی:

ئه مه که مر میزه ده لئین واریسی شه رعی نه به وین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه و ره که یان
یا:

تا له ژیر به ندی رۆمیان نه گرن
زه حمه ته قه دری به یتی من بگرن
یا:

روومی وه کو گرتی موون که س پشتیبیان بی نه به سستی
که وتوو نه داوی خو بان په ژمورده مان و حه بران

گه و ره گه و ره کانی ئه و سه رده می کورد قه دری به یتی حاجییان نه زانی و دیمان چۆن له ژیر باری روومیان مردن. دیاره مه به ست له گه و ره گه و ره کان، شیخ و مه لا و خان و ئاغا و به گ و پاشاکانی کورده. چونکه نابی له بیرمان بچت که له و سه رده مه دا کۆمه لانی خه لک چ رۆلیان نه بووه.

حاجی ئه و هه موو بی ئاگایی و که مته ر خه مییه ی دیوه. له نه زانی و نه خوتنده واری و دواکه و ته یی نه ته وه که ی گه ییوه، که چی ناھومید نه بووه و به هیوا بووه رۆژتیک له

شيعره‌كاني بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قه‌دري نه و بزائن. خه‌مي نه‌وه‌ي بووه كه نه و رۆژه به‌چاوي خۆي نابيني:

حه‌سه‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجي ده‌مري به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌و چاوه‌نۆري هيچ پا‌داشته‌تيكي مادي نه‌بووه و به‌راستي له پي‌ناوي گه‌يشتن به‌ئامانجي بي‌رۆز و ئاواتي به‌رزي خۆيدا وازي له هه‌موو خۆشيه‌تيكي جيهان هه‌يناوه و له‌و باره‌دا ده‌لي:

من له دل‌سۆزي نه‌م قسه‌نه ده‌كه‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجي زانيويه‌تي نه‌ته‌وه‌ي كورد، با پاشكه‌وتووش بي، با له كارواني شارستانيش به‌جي مابي، ته‌وژمي مي‌ژوو پالي هه‌ر پي‌توه ده‌ني و به‌ره‌و پيشي ده‌با. جا نه‌وه ده‌مي خه‌لك له قسه‌ي حاجي ده‌گا:

نه‌م قسه‌ي ئيسته‌هه‌يي لي ده‌گرن

نه‌وه ده‌مه‌ش دي زه‌مانه‌ي بو‌ي ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه نه‌وه به‌نه‌م ده‌لي كا‌كه

سه‌يري قانوني حاجي چهن چا‌كه

هه‌ر چلۆني ئيشاره‌تي فه‌رموو

وه‌ك كه‌رامه‌ت هه‌مووي وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستي حاجي له‌وه‌ زمانيدا قانونيكي نو‌ي هه‌يناوه‌ته‌ كايه‌وه و خۆشي نخي كاري خۆي زانيوه و تيگه‌يشتووه شيعره‌كاني له كوردستاندا شو‌رش به‌ريا ده‌كه‌ن:

حاجيه‌ و شيعره‌كاني وه‌ك كاوه

رۆژي دي‌تن دره‌فشي هه‌لداوه

ديسان له جيگايه‌كي دي‌كه به‌به‌يانتيكي شاعيرانه و جوان ده‌لي:

ئيتفاقي دل‌به‌ريكي بي كه‌ده‌ر

حاجي نه‌نواعي ليباسي كرده به‌ر

بي جياز و ماره‌يي ده‌يدا به‌شوو

له‌وه‌موو كوردانه داخوازي نه‌بوو

عاقيبه‌ت ده‌بخوازن و نه‌ما ده‌مي

پير بووه نازي، كه‌ل و كو‌مه ده‌مي

حاجي عيشقي گه‌ل و نيشتماني لي بو‌ته سه‌ودا و به‌هيچ جو‌ري خۆي بو‌زه‌وت نه‌كراوه و نه‌يتوانيوه بي‌ده‌نگ دانيشي و قسه‌ي چاكي هه‌ر بو‌كردوون و تا مردن وازي نه‌هه‌يناوه:

به‌سه حاجي دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

پيم گوتي: نه‌م قسه‌نه بي نه‌فعه

چا‌كه هه‌ر چۆني تو‌ده‌ليتي وايه

تي‌بگه نه‌م قسه‌نه خۆرايه

قوري كام جي بگه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه ليم بو‌ته عييله‌تي سه‌ودا

به‌قسه‌ي چا‌كه ده‌ستيان ده‌گرم

ته‌رخي نا‌كه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجي زۆر باشي زانيوه كه چوارچيه‌وي نه‌زم بو‌ ده‌رپيني بي‌رو‌راي سياسي و تئوري فه‌لسه‌في ته‌نگه‌به‌ره. به‌كه‌م شيعر له‌به‌ر ده‌كري و ده‌پاري‌زي و كه‌متر له‌ني‌وه ده‌جي. دووه‌م حاجي ويستويه‌تي زووتر كورد پي بگه‌يه‌ني. جاري هه‌ر نه‌م وه‌سيله بووه. زۆر ئاشكرايه له‌وه‌ سه‌رده‌ميدا ئيمكاني نه‌وه نه‌بووه هيچ كتبه‌تيكي فه‌لسه‌في و سياسي به‌كوردی بلاو بكره‌ته‌وه و له‌چاپ بدری و خه‌لك بي‌خو‌تینه‌وه. بو‌يه حاجيش له ئاخري ته‌مه‌ني‌دا برپاري داوه هه‌ر به‌كوردی بنووسه‌ ئه‌گه‌ر چهنده‌ دي‌ره شيعري فارسي هه‌يه ئي هه‌ره‌تي لاوه‌تي و فه‌قيايه‌تي نه‌ون. به‌چي دياره نه‌م ئينسانه‌ خاوه‌ن بي‌ره، بي‌رو‌راي فه‌لسه‌في و سياسي خۆي نه‌نووسي. به‌لام پاش حاجي چ مي‌راتيكي نه‌ومان پي گه‌يشتووه و ده‌س كه‌وتووه؟

حاجي وه‌ك به‌هه‌تيوي و هه‌ناسه ساردی گه‌وره بوو و پي گه‌يشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاري و نه‌داري و بي‌كه‌سي له ولاتي غه‌ربيايه‌تي سه‌ري نايه‌وه و ته‌نانه‌ت نازانين له‌كوي ني‌ژراوه و گو‌ره‌كه‌ي پي نازانين. به‌لام تي‌كو‌شه‌ران و رووناكبي‌راني ئيستاي كورد به‌مامۆستاي شيعري شو‌رشگيرانه‌ي ده‌زانن.

عہلی ناشق

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونہ به یازتیکدا پارچه شیعیریکی فارسیم خویندهوه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئەگەرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیبه؟ راسته ئەم پارچه شیعره له چاوه سه نعه تی شیعیرییه وه زۆر پوخت نییه و شاعیری سه نعه تکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافییه و «افغان» و «شتابان» به قافییه «شایگان» ده زانی، بۆ خوشم ئەگەرچی وهک جاری دیکهش گوتومه و ده لیم قافییه له شیعردا مهرج نییه، به لام کیش مهرجه و ئەوه که شیعر له نه سر هه لداویری. پیم وایه ئەم شاعیرانه ی، شیعیری عهرووزی ده لیم ده بی به ته وای ریعایه تی قافییه و ره دیف بکه ن. ئەمما ئەم پارچه له باری نیوه ره وکه وه گه لیک پر و دهوله مه ند و به هیز و هه ست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلداری له رۆژه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بیی که یادی ئەم گراوی و دلدارانه ی نه کردین.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئەو لاه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زۆردار و دهوله مه ند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وهک خۆی دهوله مه ند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هۆیه ی به جی هیشتوووه و رووی له چۆل و بیروونان کردوووه و له ئینسانان بیزار بووه و خووی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوووه و شیعیری به گراوییه که ی خۆی هه لگوتوووه.

داستانی له لیلی و مه جنون بۆته هه وینی شیعیری زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رینگای ئەده بی شه رقییه وه چۆته نیو ئەده بی غه ربیه وه. به پروای ئەده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئەده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفا ندوووه و گره وی بردۆته وه و ئەو داستانه ی له گشت شاعیران با شتر دار شتوووه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بۆ که س ساغ نه بۆته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لیم فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بۆ ده کیشن. تورک ده لیم به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را در ده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بۆیه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوووه و پازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لیم خوشکه زای خۆمه و ئەم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسهء کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لیم ئەم په نده ی پیشینیان راسته که گوتوو یانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پینگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوتنه ی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆفایه تیه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکی مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بۆ خوشتی هه سته نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نییه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئەوینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستوووه و پاش مردنی چ

شینیکی بۆ گیتراوه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه ده کردنی خالی نه یکردۆته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیگ زمانی زانیین، شیعره کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدایه. ئەدی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زۆر به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئەو ژنه خو شه ویسته شی خو کەر و لال نه بووه، دواندن و لاواندنهوه و نازکیشانی ویستووه. ئەم چیرۆکانه ی دایکی به مندالی بۆی گوتوون به ناشکرایی له شیعره کانییدا رهنگی داوه ته وه وهک له م شیعره دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مه زنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی که م وینه ی مه م و زینی له سه ر ئوسوولی نیزامی دارشتووه، شیعره کانی له سه ر کیشی له یلی و مه جنونه که ی ئەون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئەم دوو داستانه دا هه یه. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیه ی هه ردووکیان تا دهستی له سه ر دابینی سوار و رهوان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه که ی خانی وشه ی عه ره بی ره قی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئەوهش هه روا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می ده سه لاتنی بنه ماله ی سه فه ویدا ژباوه و هه موو فارسی زانییک ده زانی له وه سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردووه. ده نا زمانی کوردی ئەوه ندهش هه ژار و که م وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه رۆکه وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئەوهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ردووک عه ره ب بوون. ئەویش هه ر چه ند زۆر زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وهک عه ره بییک شاره زای رپوشوین و چلۆنایه تی ژبان و فه رهنگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه که ی له به ییتیکی کوردی وه رگرتووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژاردووه. بۆیه هه تا پپی کراوه خو ی له ئەفسانه پاراستووه و به ره وه واقع چووه. ته نانهت ئەگه ر به وردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین بۆتان درده که وی له زۆر جیگایان که هاتووه له واقع دوور بیته وه له ئەستۆی خو ی داپنیوه

و ده لئ: «بیستومه، بۆیان گیتراومه وه و یا خهونیان دیوه». خانی هه ژاره ره وه ری و دیفاع له بی ده سه لات و چه وساوانی گه یان دۆته راده یه ک که هیندییک که سی دیاره نه زانی هیناوه ته سه ر ئەم پروایه که ئەو سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروباوه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چه خه ربیک بووبی وهک نیزامی پینج گه نج بنووسی. جا توانیویه تی و شوپنه وه اره کانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بۆمان روون نییه. ههر ئەوه نده ده توانم بلیم ئەو که له چل و چوار سالییدا مه م و زینی ته واو کردووه، ده بی پیش ئەو، به م دلّه پر ههسته و به و ته به ره وهانه وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ره به شی ئەوه نده ی مه حته ل نه کردووه تا چل و چوار سالی ههر ئەو دوو شوپنه وه ره ی بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئەگه ر پتر ژیا بی که هه یچ روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئەمما چمان به ده سه ته وه نییه دیسان وهک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه نده شمان له ده سدا هه یه.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه که ی و ته مه نی خو ی بکاته شیعر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیست و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الی خو شو بو سه ججادی که پاش مردووان ههر ره حمهت باشه، خراب له م دوو شیعره گه بیوه به بۆ چوونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردووه و ئەوه میش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئەو که سانه ی به گۆتره شت نانوسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئەو سه رده مه ره شترین سه رده می میژووی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده وله تی به ده سه لات و زۆردار و له کنه خو مسولمانی ئەو کاته بووه. شه ری به یینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیقه و ماو کراوه. زولم و زۆری سه ته مکاران و لیقه و مان و بی هیز و بی ده سه لات له وه سه رده مه دا ههستی نه ته وایه تی خانی بزواتووه که له دیباچه ی مه م و زینه که ییدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشه ویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سه رکه وتوون.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوونه سه ر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیکن جوئی بوونه وه، نیزامی پتی هه لگوتوو یا نه و په ری گلهیی لی کردوو، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وه ری و چه ره سه ری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته نه ستۆی ئەوان.

له باقی مه به سه ته کانی په راویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتی لیزان و دلسوژ داوه و نه وه نده به خشنده و به په رحم بووه که ته نانه ت به کره مه رگه وه ری به دفه ری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر وهره ز بووی و پتی وای زۆرم درێژداری کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا ئەفسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازه ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئەو کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه ری ناردوو نه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و رباباز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستاوه و نه یانه ی شتوووه کچه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازه بۆ بۆره پیاو نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوووه ده گه ل

کیویان بیته هاو ده م. به لام شه و و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه یرانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که وتوون. به چه قاله، به لالووکه کیوبلکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و ره وکه وان نانی ره قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی هه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شه و و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پیدا هاتوون و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیکی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که وتوو و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رۆییوه و به هه زار زه حمه ت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، ده سه ته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خۆشیان بۆ کردوو تا ژبوه له بوته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خۆ. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلوه رگ و جیازی خۆی بو ی سوار کردوو. سواری کورد ر مبابزینیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاویشتوو. ده سه ته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیڕێژنه کان ئاوینه یان به ره و رووی راگرتوو، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا ویشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلیان گرتوو و به ره و په ردوویان بردوو. له و حاله دا عه لی له بهر بیتلایه راوه ستاوه و ده ستی له بناگو ی ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوون:

مه جلیسی ناشقان گه راوه
ساقی له نیو راوه ستاوه
پیاله ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به‌چیم زانی که تو هاتی
 به‌ده‌نگی توّق و خرخالان
 عه‌لی عاشق!
 نه‌گه‌ر عیشقت زمانی بی
 سه‌د جار عومرت زوو فانی بی
 حه‌یفه ئی‌خلاس په‌نهانی بی
 مه‌لازاده به‌خی‌ر هاتی!
 مو‌تریب! لی ده بینای سازت
 به‌ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مه‌ی له مه‌یخانان ده‌گی‌رن
 ئاشقان له‌ری وهرده‌گی‌رن
 قوریانت بم نه‌ی بای واده
 تارا له‌سه‌ر له‌یلم لاده
 به‌ده‌ستووری حاکم زاده
 مه‌جنوون یه‌کی دهرده‌دار بوو
 به‌تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له‌یلی وه‌فادار بوو
 مه‌جنوونه‌که‌ی له کیوانم
 دایم دل پر له هی‌جرانم
 بو خالی له‌یل په‌ریشانم
 خوژگه‌م به‌فه‌ره‌ادی چینی
 خه‌ریکه له سه‌نگ تاشینی
 نه‌ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه‌مال وهره
 نه‌و کاغه‌زه‌م له‌بو به‌ره

بیده به‌ده‌ستی دل‌به‌ره
 ساقیم ده‌وی شه‌راب بینی
 عه‌کسی خو‌ی تیدا بنوینی
 ئیننالی‌لای لی بخوینی
 به‌و چاوه گیانم ده‌ستی‌نی

که ده‌گاته ئیره شادی مه‌رگ ده‌بی و گیانی پاکی به‌خودا ده‌سپیری و له‌به‌ر ده‌رکی
 په‌ردوو ده‌که‌وی.

نه‌وه بوو سه‌رگورشته‌ی عه‌لی ئاشق مه‌جروومی کورده‌واری. له به‌یته‌کانی کوردیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کورپه‌ حه‌یران گی‌راوه، وه‌ک شینی زین بو مه‌م، شینی خانزاد و خه‌زال بو
 لاس، شینی خه‌ج بو سیامه‌ند، شینی سنجان و ئایشه‌ گول بو سواری خو‌یان لیره‌دا شینی
 کچه‌ مه‌لا بو عه‌لی دیار نیبه‌. ده‌زانن ده‌بوو چ شینیتیکی بو بگی‌ری؟ به‌ئاواته‌وه‌م که ده‌نگ
 خو‌شه‌ کورده‌کان نه‌م به‌ندانه‌ و پیرای ئاهه‌نگی شمشالیتیکی مه‌حزوون بلتین و شاعیره
 لاه‌کامان نه‌م چیرۆکه‌ بکه‌نه‌ داستانیکی شی‌عری درتژ. بو سه‌رچاوه‌ی داستانی مه‌م و زین
 و له‌یلی و مه‌جنوونی نیزامی هه‌ر به‌یتیتیکی وانه‌بووه؟